

Sygn. akt IV Ka 276/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Paweł Pratkowiecki (spr.)
Sędziowie	SO Andrzej Grochmal SO Marek Poddębniak
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Bożeny Ławrowskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2013 r.

sprawy **W. O. (O.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Jaworze

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z/s w Jaworze

z dnia 26 marca 2013 r. sygn. akt VII K 182/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podstawę prawną orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności (punkt II części dyspozytywnej) uzupełnia o przepis art. 69 § 4 k.k., a nadto z podstawy prawnej orzeczenia o karze grzywny (punkt III części dyspozytywnej) eliminuje przepis art. 33 § 1 i § 3 k.k.,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 276/13

UZASADNIENIE

Oskarżony W. O. stanął pod zarzutem tego, że dniu 20 sierpnia 2012 roku na 103,200 km autostrady (...) w kierunku L., powiatu (...), województwa (...), prowadził pojazd mechaniczny marki S. o nr rej. (...) wraz z naczepą marki M. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, mając 2,88 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, w ruchu lądowym, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem AG Z. w Niemczech o sygn. akt 14Cfl93Js20631/11DE-PL-NOT00000168369 z dnia 30.11.2011 roku za nieumyślną nietrzeźwość w ruchu drogowym,

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k.

Wyrokiem z dnia 26 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Złotoryi w sprawie o sygn. akt VII K 182/13:

- I. uznał oskarżonego W. O. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat;
- III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
- IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;
- V. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 sierpnia 2012 roku do dnia 26 marca 2013 roku i nadał;
- VI. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 (trzysta) złotych;
- VII. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 punkt 3 oraz art. 3 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 90 złotych kosztów postępowania i wymierzył mu 280 złotych opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości Prokurator Rejonowy w Jaworze na niekorzyść oskarżonego i stawiając zarzuty obraży przepisów prawa materialnego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zakwalifikowanie czynu oskarżonego jako występku z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k., uzupełnienie podstawy prawnej orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności o przepis art. 69 § 4 k.k. oraz o wyeliminowanie z podstawy wymiaru grzywny przepisu art. 33 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała tylko na częściowe uwzględnienie.

Chybiony był pierwszy z podniesionych zarzutów, wskazujący na rzekomą potrzebę uzupełnienia kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu o przepis art. 178a § 1 k.k. Zresztą na rozprawie odwoławczej Prokurator Okręgowy nie popierał tego stanowiska, słusznie przyjmując, że zastosowany przez Sąd Rejonowy art. 178a § 4 k.k. w pełni odzwierciedla charakter popełnionego przez oskarżonemu przestępstwa i zawiera wszystkie jego znamiona.

Tym samym brak było podstaw do uwzględnienia wspomnianego wniosku.

Trafnie natomiast wywiódł Prokurator, że podstawa prawna orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności powinna być uzupełniona o przepis art. 69 § 4 k.k., który w sposób szczególny reguluje tę kwestię w odniesieniu do sprawców m.in. występku z art. 178a § 4 k.k.

Słusznie również zarzucił Prokurator, że błędem Sądu Rejonowego było przywołanie w podstawie prawnej orzeczenia o grzywnie przepisu art. 33 § 1 k.k. W niniejszej sprawie sąd pierwszej instancji wymierzył bowiem wspomnianą karę na podstawie art. 71 § 1 k.k., a więc w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności. W takiej zaś sytuacji to ten ostatni przepis (art. 71 § 1 k.k.) wskazuje na wysokość kary grzywny (do 270 stawek dziennych), stanowiąc *lex specialis* wobec normy ogólnej z art. 33 § 1 k.k. A zatem trafnie skarżący domagał się wyeliminowania z podstawy prawnej skazania art. 33 § 1 k.k. Podzielając to stanowisko Sąd Okręgowy uznał jednak, że zbędnym było również przywoływanie

w zaskarżonym wyroku przepisu art. 33 § 3 k.k. Sąd odwoławczy orzekający w tym składzie stoi bowiem na stanowisku, że w wyroku skazującym należy przywoływać jedynie te przepisy prawa materialnego, które stanowią podstawę prawną do orzeczenia kary grzywny, zaś za zbędne należy uznać przywoływanie przepisów regulujących rozmiar tejże kary.

Z wszystkich tych przyczyn zaskarżony wyrok zmieniono w sposób omówiony wcześniej, a o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. kierując się względami słuszności.